

Lezingen: Numeri 6, 22-27; Galaten 4, 4-7; Lucas 2, 16-21

De overgang van oud naar nieuw nodigt de media (en onszelf) uit terug te kijken naar het verleden en vooruit te kijken - voor zover dat ten minste kan- naar de toekomst. We hoeven niet te herhalen wat de media al doen en overzichten te geven van wat er allemaal gebeurd is op het gebied van de politiek, de economie, de sport, de vrije tijd. Die hebben hun gevolgen voor ons leven, voor ons gevoel van welzijn en geluk, voor wat we verwachten t.a.v. de toekomst. En, wat ieder van ons persoonlijk is overkomen maakt deel uit van ieders eigen herinnering . Het gaat dan om gebeurtenissen van vreugde en/of verdriet, van slagen en falen, van rijkdom en tekort. Iedereen is daar op eigen manier mee bezig, staat voor de opgave het een plaats te geven in het eigen leven.

We ervaren allemaal dat de tijden aan het veranderen zijn, vergeleken met vroeger. Er verandert zoveel, dat men zelfs spreekt *van een verandering van tijdperk*. Men zegt dat er een heel nieuwe tijd aan het aanbreken is, bepaald door wat technisch allemaal mogelijk is. Er zijn heel andere machtsverhoudingen in de wereld aan het ontstaan. Europa staat, na eeuwen van overwicht, voor de opgave zijn plaats opnieuw te bepalen in een nieuwe wereldorde. Wat onszelf betreft wordt ons leven wellicht eerder in beslag genomen door de dingen van alledag. Daarin kennen we onze zorgen om de betaalbaarheid van wat we graag willen aanschaffen; kansen op een woning; veiligheid; respectvolle en betrouwbare onderlinge relaties; hulp en zorg van elkaar en van de samenleving als we die nodig hebben.

Voornaam is, dat we kunnen leven in een omgeving waarin we liefde en geborgenheid vinden, zodat we ons thuis kunnen vinden min het leven.

Een belangrijke steun daarbij kunnen we vinden in ons geloof, men name in deze weken van Kerstmis (en binnenkort Driekoningen), waar we Gods Menswording onder ons vieren.

Dit weekeinde vieren we Maria, moeder van God. Het is de moeite waard om bij de betekenis daarvan stil te staan.

Via de ouders, m.n. moeder hechten we ons aan het leven.

Kunstenaar Jo Havenith uit Elkenrade maakte een kerstkaart van een moeder, die liggend in het kraambed haar pasgeboren kind op haar lichaam omarmt. Dat is het begin van zich thuis voelen van een kind pasgeboren en groeiend naar een eigen zelfstandig leven. Zo ook Jezus geboren uit Maria. Maar Jezus was een bijzonder kind, een Godskind, d.w.z. met heel zijn wezen gericht op God. God heeft zich door Maria in liefde aan ons gehecht. Ook dat volgt uit de kers- en nieuwjaarskaart van Jo Havenith.

Wat betekent dat voor ons als gelovigen? God is niet de oneindig verheven, ver boven ons levende God gebleven, maar God is naar ons afgedaald. God is mens geworden uit liefde, om ons lot te delen en ons de weg te wijzen door het leven. Maria is de moeder van God, zoals we vandaag vieren. We mogen ons daarmee getroost, bemoedigd en dankbaar voelen bij alles wat ons in het leven overkomt.

In het Evangelie van vandaag komen de herders op bezoek bij Jezus, Maria en Jozef. En Maria bewaart alles in haar hart wat zij vertellen over de boodschap van de engelen over Jezus. Jezus is gekomen voor ons. Maria zijn moeder stond ter beschikking en zei tot de engel: 'Zie de dienstmaagd des Heren, mij geschiede naar uw woord. [Dat houdt voor ons die in hen geloven de uitnodiging om dienstbaar te zijn aan elkaar, vooral de armen en noodlijdenden. Hopelijk slaagt onze geloofsgemeenschap in het nieuwe jaar erin te leven in dienstbaarheid aan onze wereld. Dat vraagt, gezien de afkalfende interesse in geloof en kerk, om oprechtheid en betrouwbaarheid in geloof. Zelig Nieuwjaar. AR](#)

-

-

-